

పీటర్స్ ప్రాన్సిపల్

“ఆధునిక సమాజంలో మనిషి తన ఆస
మర్త రుజువు చేసుకునే స్థితి వరకూ ఎదుగు
తాడు.

బుజార్లో ఒక పెన్ను కొన్నుంటే అది సరిగా రాయదు. సిరాకారి
పోతూ వుంటుంది. చేతుల నిండా మరకలే. బల్బులు బోల్డు డబ్బుపోసి
కొనితెస్తే అన్ని యిట్టే యిట్టే మాడిపోతూ వుంటాయి, మనసుపడి ఒక
చీర కొనుక్కుంటే అదితడపగానే వెలిసిపోతుంది, రెడీమేడ్ లో కొనుంటే
ఒక ఉతుక్కే అవి పొట్టయిపోతాయి. టేబుల్ లైటు కొన్నామనుకోండి,
దాని స్విచ్ సరిగా పనిచేయదు. ముట్టుకుంటే షాక్ తగులుతుంది. రిస్టు
వాచీలు సరిగా తిరగవు. గోడ గడియారం తప్పుడు గంటలు కొడుతుంది,
సైకిలు ట్యూబులు సరికొత్తవి తెచ్చినా వాటిలోంచి గాలి వెళ్లిపోతుంది.
అదలా వుంచండి.

పాల డిపోవాడు కార్డున్న వాళ్లకు కూడా పాటులేవు అయిపోయా
యంటాడు. సిటీ బస్సు ఎక్కితే అది ఓపట్టాన కదలదు. కదిల్తే మనం
దిగవలసిన స్టాప్ లో ఆగదు, ముందు డబ్బు యిచ్చినా టైలరుగాని లాండ్రీ
వాలాగాని మన బట్టలు మనకు అనుకున్న టైముకి యివ్వరు. ఒక రైల్వే
స్టేషన్ కి పోస్టాఫీస్ కి కాని వెళ్లండి. అంతా యమ సీరియస్ గా వుంటారు.
ఒకడి దగ్గరికెళితే మరొకడి దగ్గర కెళ్లమంటారు. ఒకడు నాకు తెలిదంటే

మరొకడు మళ్ళీ రమ్మంటాడు. ప్రభుత్వకార్యాలయల్లో పనిపడితే అక్కడ ఎవరైనా పెద్ద ఆఫీసరు తెలిసుంటే తప్ప కాగితం అటుదిటు కదలదు, ఇదంతా యేమిటి?

వీళ్ళంతా దొంగలుకారు. రాస్కెల్సు స్కాండ్రల్సు అంతకంటే కారు. మనలాటి మామూలు మనుష్యులే! తలవంచుకుని తమ పని తాము చేసుకుపోతూంటారు. జీతాలు పుచ్చుకుంటూ వుంటారు. పనులు చేస్తూ వుంటారు, ప్రమోషన్లు పొందుతూ వుంటారు. ఏ పని ఎందుకు చేస్తున్నారో వారికి తెలీదు. అది వుపయోగించే పనోకాదో అంతకంటే తెలీదు.

ఈ దేశంలో తయారయ్యే వస్తువుల్లోగాని, మనుష్యుల్లోకాని చేసే పనుల్లోకాని ఎక్కడ చూసినా ఏదో ఓ రూపంలో కనిపించేది అసమర్థతే!

వ్యక్తులలోని అసమర్థతను కొలవడానికి పనికివచ్చే సిద్ధాంతాన్ని పీటర్స్ ప్రిన్సిపుల్ అంటార్డు, ప్రపంచంలోని అసమర్థతనంతా కొలవటానికి యీ సిద్ధాంతం పనికొస్తుందని మొన్న ప్రమోషను పోయినప్పుడు మా బావగారు చెప్పారు. మా బావగారంటే మా వరస్క మొగుడు. మా వరస్కా పరిమళం పే మీకు తెలీదా? అవునైంది—ఎలా తెలుస్తుంది? అదే

వన్నా ఇందీరాగాంధీయా. బాంబారు నాయకీనా—కాని అది అంతటిదే మొన్న మొగుడ్ని చెప్పుచుకొట్టించంటారు, పాప పుణ్యాల్లేతే మనకి తెలీవుకాని ఆ మహానుభావుడు దాన్ని బెల్లుచ్చుకు బాదాడనీ అది తిరగబడి చెప్పుచు కొట్టించనీ, అది అతడి చెప్పేవన్నీ యిరుగు పొరుగు ప్రేక్షకులు చెప్పారు, వాళ్లది లౌమ్యారేజీ, దాని అసలు పేరు పార్వతి బాగు లేదని పరిమళ అని అతనే ముద్దు పేరుపెట్టాడు. పార్వతి బియ్యస్సీ ఫిజిక్సు మీ అక్క ఫిజిక్సుయితే నువ్వు కెమిస్ట్రీ కానక్కర్లేదా అని నన్నడక్కండి అది వరసక్క అని చెప్పాను కదా—యందే, బైదిబైదానికీకుంపటి ముట్టించడం కూడారాదు, మాబావ యం, ఏ, ఫీలాసఫీ. కాని వంటబాగా వొచ్చు, ఏళ్ల తరబడి అతనావిడకి వంటనేర్చుదామని బ్రయిచేశాడు, అవిడ వంటనేర్చుకోకుండా వుందామని బ్రయిచేసింది, కాని మళ్లీ కొంతసేపు పోయాక ఒకరికొకరుసున్నం కొబ్బరి నూనెకలిపి రాసుకుంటూ వుంటారు. పరస్పర గాయాలకి. వారిది అన్యోన్య ముద్దు దాంపత్యం. ఒకమాటది మాబావను కండ వూడొచ్చేలా కొరికేసింది బుజంమీద. అదే డాక్టరు దగ్గరకు తీసికెళ్ళింది మనిషి కాటుకు మందులేదంటూ. ఆఫ్కోర్స్ దానికి కొంచెం పిచ్చి వుందనుకోండి. అప్పుడప్పుడు రెండు తగిల్చీమని పెద్ద వాళ్ళెవరో చెప్పారు కాస్తభయం వుండాలని అతను బెల్లుతీసుకుంటే అది చెప్పు తీసుకుంది. వినడానికి మనకిది కొత్తగా వుందికాని వారికిది అలవాటే. మా పరిమళక్క వంటచేయడం మానేసింది. పిల్లల్ని కనడం మానేసింది. స్కూలు నించొచ్చాక యిద్దరూ కాస్సేవు దెబ్బలాడుకుని కొట్టుకొని తరవాత ఒకరిమీదొకడు పడి యేడుస్తారు హ్యూమై డార్లింగ్ అంటే "హ్యూమై స్వీటీ" అంటూ, సమస్యలు లేనివాళ్ళు కూడా యీ ప్రపంచంలో సుఖంగా వుండటంలేదు. సోషలిజంవస్తే కొన్ని సమస్యలుండవు కాని అప్పుడుకూడా మా బావా అక్కలాటి వారుంటారు.

ఆయన మావారికో చంకి లెక్కరిస్తుండగా నేను ఈ అసమృతా పిద్దాంతము గురించి చెవులొగ్గి విన్నాను. మగవాళ్ల మాటలు విండవేఒక ఎడ్యుకేషను, మా బావ పీటర్స్ ప్రిన్సిపుల్ గురించి మా వారికి బోధపరస్తున్నాడు. ఎవరి తెలివి తక్కువతనాన్ని వారు బయట పెట్టుకుని, దానికి

ఎదైనా అతికే నూత్రం దొరికితే ఆనందంతో స్వీకరించడానికి యిద్దరూ సిద్ధంగా వున్నారని నేను గ్రహించాను.

మనుషుల్లో మూడురకాల శాస్త్రీలుంటాయట. సమర్థులు, ఆత్యంత సమర్థులు, అసమర్థులూ అని, ఇందులో ఎవరి సంఖ్య ఎక్కుగా వుంటుందనేది వేరే అడగక్కర్లేదు.

ఏ సమాజంలోనైనా ఏ కాలంలోనైనా అన్ని వ్యాపకాల్లోనూ అసమర్థులే ఎక్కువగా వుంటారు. ఈ అసమర్థత బహురూపి.

వృత్తి ఉద్యోగాలలో ప్రతి వ్యక్తి తన అసమర్థతను నిరూపించుకునే స్థితివరకూ వచ్చి అక్కడ ఆగుతాడు. తన సమర్థత అంతరించి పోయేస్థితి వరకూ వ్యక్తి ఎదగాల్సిందే! మనిషికూడా నిత్యవ్యవహారంలో తన అయోగ్యత బయటపడే స్థితి వరకూ మాత్రమే పెరుగుతాడు. ఆ విధంగా చాలా పెద్ద పెద్ద జీతాలు పుచ్చుకునే బిగ్ బాషలందరూ తమ అయోగ్యత రుజువు చేసుకునే స్థితివరకూ వచ్చినవారే. పెరుగుట విరుగుట కొరకే.

ఇప్పుడు ఇందిరాగాంధీనే తీసుకోండి, ఈ సిద్ధాంతం ప్రకారం రాజకీయులను ధ్వంసంచేసే స్థితివరకూడా ఆమె ఎదిగింది. ఇప్పుడున్న పోస్టులో ఆమె అయోగ్యతను ఆమె చేతలద్వారా రుజువు చేసుకొంటుంది. ఇంతకంటే పెద్ద పదవి వుంటే అవిడ ఆ పోస్టులో తన అసమర్థతను రుజువు చేసుకుంటుంది.

అలాగే ఒక రచయితనుగాని రచయిత్రికాని తీసుకోండి ఇంక యింతకంటే బాగా రాయలేని స్థితికి వచ్చి ఆ స్థితిలో వ్రాసే రచనలు ఒకే మూసలో పోసినట్లుగా తయారవటం మనం గమనిస్తున్నాము. అంటే కవులూ రచయితలూ కూడా పీటర్స్ ప్రిన్సిపుల్ కి బలి అవుతారన్న మాట. భార్యగా అస్మద్దూరైన స్త్రీ సంఘ సేవికగా రాణిస్తుంది.

ఇద్దెను బాగావేయలేని పిల్ల ఉస్మాబాగా చేస్తుంది.

లెక్కెలురాని స్టూడెంటు వచన పద్యాలు జోరుగా రాస్తారు.

కవిగా స్వయం ప్రతిభలేనివాడు జంటకవిగా రాణిస్తాడు.

కథలు బాగా వ్రాయలేనివారు, పళ్లెలకు జవాబులిస్తారు.

దీని అర్థం ఎమిటంటే ఒకరికి ఒక రంగంలో ప్రతిభ వంటే అదంతా ఖర్చు యెవరకూ ఆ శాస్త్రీ అభివృద్ధిచెంది మన దురదృష్టం కొద్దీ ఆఖరు దశలో అత్యున్నత స్థానం అలంకరించవచ్చు, సమర్థత పైకి పోనుపోనూ క్షీణిస్తుంది, ఆఫీసు బోయ్ గా పనిచేసేవాడు గుమాస్తాగా ఎందుకూ పనికి రాకపోవచ్చు, స్టూడెంటుగా బ్రిలియంట్ గా వున్న అమ్మాయి ఇల్లాలుగా మిజరబుల్ కావచ్చు.

ఈ మనుషులలోని అసర్థత అంతా విశ్వరూపం ధరించి మన సొసైటీలో క్షణ క్షణమూ ప్రత్యక్ష మవుతూవుంటుంది. ఎదగడం మానేసిన జాతియిలాగే వుంటుంది. అందుకే రైళ్లలో రైట్లు వెలగవు, వీధి దీపాలు వెలక్కపోయినా ఎవరూ పట్టించుకోరు, మన రోడ్ల మీద త్రవ్విన గోతులు కనిపిస్తూవుంటాయి. ఒకమారు మ్యూనిసిపాలికులు, ఒకమాతు, ఎలక్ట్రిసిటీవారు. ఒకమారు సిడబ్ల్యూడి వారు ఒకరికితో ఒకటికి సంబంధం ఒకరికిలేకుండా రోడ్లను త్రవ్వతూ వుంటారు. ఈసొసైటీలో ప్రతిఅవకవక పని పీటర్స్ ప్రిన్సిపుల్ ప్రకారమే జరుగుతూ వుంటుంది, సంసారాలు కూడా చాలా అసమర్థంగా వుండడానికి కారణం పీటర్స్ ప్రిన్సిపులే.

ఈలోకంలోని అవకతవకలన్నీ ఒక సూత్ర ప్రకారం జరుగుతున్నాయనుకుంటే దాన్నే పీటర్స్ ప్రిన్సిపుల్ అంటారు.

ఇద్దరు అసమర్థులూ చర్చించుకుంటున్నారు, దీపాలు హఠాత్తుగా ఆరిపోయాయి, సిగరెట్లు కాలుస్తూ మాట్లాడుకుంటూ గది అంతా పొగతో నింపేశారు, కరంట్ ఎందుకుపోయిందో తెలుసుకుందామని ఒకరికి లేదు. చీకట్లో ఒంటరిగా కూర్చోటం భయంవేసి గట్టిగా కళ్ళు మూసుకున్నారు.